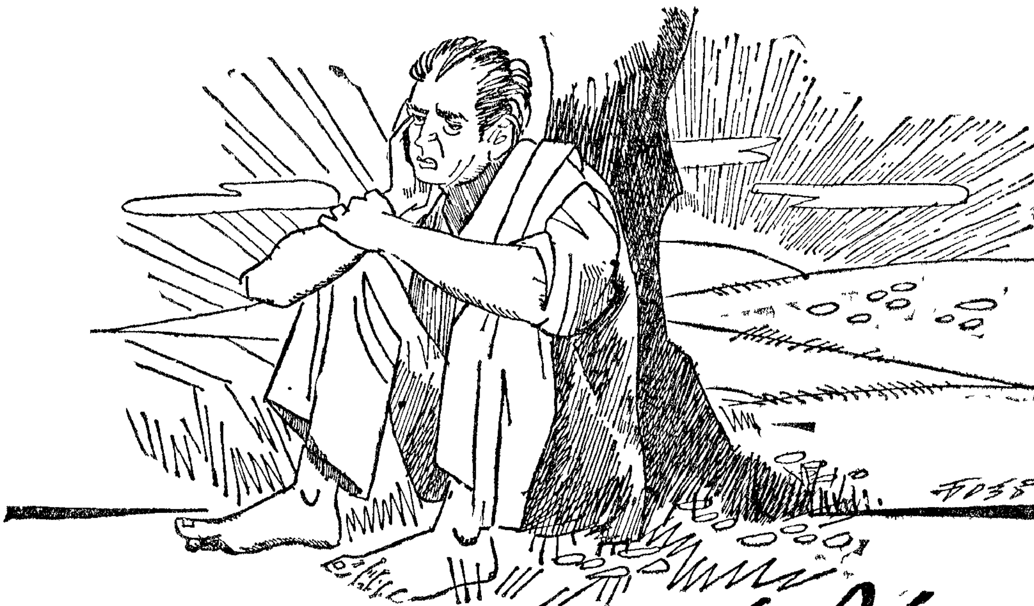

వెలుగు నీడలు

పాలమనిషి కేకతో సంజీవరావు ఉలిక్కిపడి లేచాడు. తలబద్దలు కొట్టినట్టుంది. కళ్ళు ఎఱ్ఱగా అయినవి. నీరసంగా తూలుతూ వెళ్ళి తలుపు తీశాడు. పాలమనిషి పాలుపోసి వెళ్ళింది. కాసేపు నిర్లిప్తంగా శూన్యంలోకి చూశాడు సంజీవరావు. గేటు తీసుకుని రాఘవయ్య తొందర తొందరగా వస్తున్నాడు. "చిటికలో కాఫీ చేసుకొస్తా బాబూ" అని ఆదరబాదరగా లోపలి వెళ్ళాడతను. తూలుతూ దొడ్లోకి నడిచాడు సంజీవరావు. గులాబి మొక్కని ఒక్కటే పువ్వు విచ్చుకుని, ఎఱ్ఱగా, అందంగా ఉంది. రేకలమీద మంచు బిందువులు జారి కింద గడ్డి మీద పడుతున్నాయి. "పువ్వు పూసింది!" అని ఆశ్చర్యపడ్డాడు సంజీవరావు. నిన్న మొగ్గ కూడా వేసినట్టు లేదు. ఎందుకు వేసుండదు? తను చూసి ఉండడు సరిగ్గా.

ఒళ్ళు తేలిగ్గా ఉంది: నీరసంగా, తూలుతూ నిమ్మచెట్టు మొదట్లో కూచున్నాడు. గడ్డిపరకలమీద మంచు చల్లగా తగిలింది. కాళ్ళు బారచాచుకుని చేతుల్లో మొహం పెట్టుకున్నాడతను.

నిమ్మచెట్టునించి వొచ్చే వాసన అతనికి ప్రశాంతత నిచ్చింది. అనుకోకుండా సంజీవరావుకి "నిన్న" జ్ఞాపకం వచ్చింది. అతనికి భయం వేసింది. నిన్న లేవడంతోటే పిల్లి అరిచింది ఎక్కణ్ణించో. అతనికి భయం వేసింది పొద్దున్నే లేవటానికి. శకునాలంటే నమ్మకం ఉన్న మనిషతను. అంచేత అల్లాగే పడుకున్నాడు ఎనిమిది దాకా. గడియారం గంట కొట్టేటప్పటికి తప్పక లేవవలసి వచ్చింది. ఆఫీసు పదిగంటలికి. భూమి తల్లకిందులయినా, ప్రళయం వచ్చినా, ఏది ఏమయినా సరే పదిగంటలకి ఆఫీసులో ఉండాల్సిందే. ఆఫీసరు ఆనందరావు గారంటే మరి అంత నిక్కచ్చి మనిషి. ఇంకా నిన్నటిపని మిగిలిఉంది. అందుచేత మరి సంజీవరావుకి లేవక తప్పలేదు. గబగబా మొహంకడిగి ఇంత కాఫీ తాగాడు. కాఫీ తాగుతూంటే పొలమారింది. గొంతు మంట పెట్టింది. సరస్వతి తలుచుకుంటూందేమో అనుకున్నాడు.

పాలడుగు వెంకటేశ్వరరావు

అన్నట్టు సరస్వతి దగ్గర్నించి ఉత్తరం వచ్చి పదిహేను రోజులయింది. ప్రసవించే రోజులు. ఆరోగ్యం ఎలా ఉందో..? పెద్దాడికి జబ్బుగా ఉందని రాసింది. ఎలా ఉందో వెధవకి? అందులో వాడు వొత్తి అర్భకుడు. బాధకి తట్టుకోలేడు. చిన్నాడికి చెవిమీద ఏవో కురుపులు. తనకికూడా వొంట్లో సరిగా లేదని, తిండి సహించటం లేదని రాసింది. వెళ్ళి చూడాలనిపించింది సంజీవరావుకి; కాని ఎదురుగా బల్లమీద ఫైళ్ళు వెక్కిరించాయి. ఆఫీసరు ఆనందరావుగారు గర్జించినట్టు ఉలిక్కి పడ్డాడు హెడ్ గుమాస్తా సంజీవరావు.

తనచేతికింద అరుగురు క్లర్కులూ తనని తిట్టుకుంటారు ఎప్పుడూ. తనదేముంది?? తను నామాత్రం మనిషి కాదూ? వాళ్ళు ఆఫీసు పని ఎక్కువ చేస్తే తనకేం వొరుగుతుంది? ఆఫీసరు గారి ఆర్డరు. వాళ్ళకేం పోయింది? తనమీద ఎగురుతారు. తీరా ఆఫీసరు అనేది తననేగా..? అందరిలోకీ ఆ శంకరానికి తనంటే మంట. తనేదో వాళ్ళపాలిటి యముడయినట్టు చెబుతాడుట అందరికీ! ఇంకా పెళ్ళి కాలేదుగా! పైలా పచ్చీసు మీదుంది వ్యవహారం. బయట కనబడితే ఆ నక్క వినయాలు చూపించినా తనో పురుగు అన్నట్టు చూస్తాడు. ఇంకో ఇద్దరిని కూడగట్టుకుని వాళ్ళతో గుసగుసలు తన మీద! మరి ఆ శంకరం చూసే చూపులు ముళ్ళు గుచ్చుకున్నట్టుంటుంది, తనకి.

తనుమాత్రం. ఏం చేస్తున్నాడు? వాళ్ళకంటె ఎక్కువ వెట్టిచాకిరీయే చేస్తున్నాడే! వాళ్ళ సమస్యల్ని సానుభూతితో అర్థం చేసుకుంటున్నాడే! మరి ఎందుకు వాళ్ళకి తనమీద ద్వేషం, వాళ్ళతో మంచిగా ఉందామన్నా వుండలేక పోతున్నాడే? వాళ్ళు గుమాస్తాలు. తను హెడ్ గుమస్తా. ఇంతమాత్రానికే మనుష్యుల్లో అంత ఈర్ష్యా ద్వేషాలు ఎందుకూ? శంకరానికి తనేమీ అపకారం చెయ్యలేదు. మరెందుకలా చూస్తాడు? తనమీద ఎందుకంత ద్వేషం?

సంజీవరావుకి తల బద్దలు కొట్టినట్లయింది. టంగ్ మని గడియారం అరగంట కొట్టింది. ఉలిక్కిపడి ఫైలు ముందుకి లాక్కున్నాడు సంజీవరావు.

"నమస్కారమండీ!" తలెత్తి చూశాడు సంజీవరావు ఎదురుగా శంకరం. "నమస్కారం. రా! కూర్చో" "ఫరవాలేదులెండి.' అంటూనే [illegible] ప్రశ్నించాడు. "నువ్వు హెడ్ క్లార్కువిగా!"

★ వెలుగునీడలు ★

అని వెక్కిరించినట్టయింది. తను శంకరాన్ని తోటిమనిషిగా గౌరవించాడు. దాన్ని అతగాడు క్లర్కు - హెడ్ క్లర్కు తేడాలో నిరాకరించాడు. "రాఘవయ్యా! రెండు కాఫీ" అని "ఫరవాలేదు కూర్చోవోయ్!" అని కుర్చీలాగాడు సంజీవరావు. 'కొంచెం పనుంది వెళ్తానండి, రేపు గుడివాడలో మా స్నేహితుని పెళ్లి తప్పక వెళ్ళాలి...'

సంజీవరావు కేం పాలుపోలేదు. ఎల్లుండి 'ఇన్‌స్పెక్షన్' కనుక పని పూర్తిచేసి సిద్ధంగా ఉండాలని తనకు ఆఫీసరు ఆనందరావుగారి హుకుం. ఈ పరిస్థితుల్లో సెలవు ఇవ్వాలా వద్దా అని నిర్ణయించడం కష్టం. అసలే శంకరం తనమీద కోపంగా ఉన్నాడు.

రాఘవయ్య కాఫీ పట్టుకొచ్చాడు. 'ఇప్పుడే తాగివస్తున్నానండి.' నా సంగతి ముందు చెప్పు అన్నట్టు ఉంది శంకరం ధోరణి. "సరే! చూద్దాం కాఫీ తాగు," అనేప్పటికి అయిష్టంగానే కాఫీ తాగేశాడు శంకరం. "సరే! నీ ఫైళ్లన్నీ నాకివ్వు. రేపటికి నీ పని కూడా నేను చేస్తాను. కాని ఒక్క విషయం. నువ్వెన్నింటికి వెళ్తావ్?" "పన్నెండు గంటలకి బండి ఉంది" "సరే. నీ ఫైళ్లన్నీ బల్లమీద ఉంచివ్వు. నేను తీసుకుంటాను" సంతృప్తిపడి శంకరం వెళ్ళిపోయాడు.

గడియారం తొమ్మిదిన్నర కొట్టింది. సంజీవరావుకి మనసులో భయం వేసింది. కారణం అతనికి కూడా తెలియదు. గబగబా స్నానం చేసి భోంచేసి ఆఫీసుకి వెళ్ళేప్పటికి అయిదు నిమిషాలు తక్కువ పదయింది. తను వెళ్ళేప్పటికి శంకరం తన డ్రాయరులోంచి ఫైళ్లు తీస్తున్నాడు. గుమ్మంలో టక టక మని చప్పుడయింది. లేచి నిలబడ్డాడు సంజీవరావు. ఆఫీసరు ఆనందరావు టకటకమంటూ వచ్చేస్తున్నాడు. మిగతావాళ్ళంతా తల వొంచి ఫైళ్లలో మునిగిపోయారు. ఒక్క శంకరం మాత్రం నిలబడి ఫైళ్లు తీస్తున్నాడు. ఆయన దృష్టి శంకరం అటు ప్రసరించింది. తనగదికేసిపోయారాయన. బంట్రోతు అప్పన్న వొచ్చి చెప్పాడు దొరగారు పిలుస్తున్నారని. సంజీవరావు వెళ్ళేసరికి, ఆఫీసర్ మొహం, కందగడ్డలా చేసుకుని "ఆ శంకరం అలా నిలబడి ఉన్నాడేం?" అన్నాడు. 'ఇవ్వాళ సెలవు పెట్టాడండి' 'సెలవు' ఎవరిచ్చారు సెలవు అతడికి ఎల్లుండి ఇన్స్పెక్షన్ అని తెలీదూ? వచ్చినంతపని ఉంది. కాస్త మతుందటయ్యా నీకయినా?" తలవొంచుకున్నాడు సంజీవరావు. 'వీల్లేదు. సెలవు లేదు. గిలవు లేదు. ఇవిగో ఇవికూడా ఇవాళికి పూర్తికావాలి". బల్లమీది దొంతర చూపించాడు ఆఫీసరు ఎల్లుండే ఇన్స్పెక్షన్.

ఫైళ్ళు పట్టుకొని బయటికి వెళ్ళేసరికి శంకరం నవ్వుతూ ఎదురయి "ఇహ నేను వెడతానండి" అన్నాడు. నవ్వాలో ఏడవాలో అర్థం కాలేదు సంజీవరావుకి. "మిస్టర్! శంకరం! అయామ్ సారీ!" అని తలవొంచుకున్నాడు. శంకరానికి అర్థం కాక తెల్లపోయాడు. "అర్జెంటండి! తప్పకుండా వెళ్ళాలి." అన్నాడు. కాసేపటికి అర్థం చేసుకుని "నీ సంగతి తెలుసులే. నువ్వు తేనెపూసిన కత్తి.

చదవండి!

ఆంధ్ర వాగ్గేయకార చరిత్రము.

రచన: బాలాంత్రపు రజనీకాంత రావు.

భారతదేశపు సంగీత క్రమపరిణామ చరిత్రలో ఆంధ్రుల కృషి అనన్యసామాన్యం. మన శాస్త్రీయ సంగీతానికి ఆత్మప్రాయములైన గేయరచనలు మన భాషలో అనేకం వున్నాయి.

ఆంధ్ర వాగ్గేయకారుల చరిత్రను జనసామాన్యమందరియందు వుంచి శాస్త్రీయ సంగీతకళయందు సుముఖులుగా చేసేందుకు యీ గ్రంథం రచించారు.

భాగవతాచార్యుని మొదలు బాలమురళివరకు గల కర్ణాటక వాగ్గేయకారుల పరామర్శ యీ గ్రంథము, ఎందరో ఆంధ్ర వాగ్గేయకారులను గురించి యింతవరకు బైలుపడని చిన్న, పెద్ద విషయములెన్నో సంగ్రహించి చెప్పారు.

ఇలాంటి గ్రంథం తెలుగులో రావడం యిదే మొదలు!

1/8 Dy — 550 పేజీలు - సాదా ప్రతి రు. 6-00.
మేలు ప్రతి రు. 8-00.

ప్రతులకు: (పోస్టేజి అదనం)

విశాలాంధ్ర ప్రచురణాలయం: విజయవాడ.
పీపుల్స్ బుక్ హౌస్: హైదరాబాదు.

చూస్తూ విసుగ్గా వెళ్ళి తన చైర్లో కూర్చు న్నాడు.

సంజీవరావు నిర్లిప్తంగా చూసి తన ఫైళ్ళలో మునిగిపోయాడు. మనసు కల్లోలంగా ఉంది. టెలిగ్రామ్! సార్! పోస్టుమాన్ గుమ్మంలో ప్రత్యక్షం. "ఎవరికి" "అన్నట్లు ఆరుగురు క్లార్కులూ తలెత్తి చూశారు." "సంజీవరావు, హెడ్ క్లార్కు" అని పోస్టుమాన్ టెలిగ్రామిచ్చి వెళ్ళిపోయాడు. క్లార్కులు ఫైళ్ళలో మునిగారు. శంకరం సగ్రాగా చూసి పక్కవాడికేసి కన్ను కొట్టాడు.

"పనెగట్యాటానికి టెలిగ్రామ్ తెప్పించుకున్నాడుగోయ్!" అన్నట్లు చూశాడు అందరి కళ్ళల్లోకి.

సంజీవరావు చేతులువొణికాయ్! మనస్సు బిగబట్టి టెలిగ్రాం చించాడు. "సరస్వతి... సీరియస్...హాస్పిటల్...కమ్" తల తిరిగిపోయింది. నూనుగారిచ్చారు. 'భగవాన్" అనుకొన్నాడు. మనస్సు బిగబట్టుకోటానికి ప్రయత్నించాడు దీనికి తట్టుకొనే మనస్థయిర్యం ప్రసాదించమని భగవంతుని ప్రార్థించాడు. గుండె చిక్క బట్టుకుని ఫైళ్ళ ప్రపంచంలో మునిగిపోయాడు. సంజీవరావు "టెలిగ్రామట! ఎవరికి?" ఆఫీసరుగారు కటురంపించారు. నాకే." వాలిపోయిన మొహంతో సమాధానమిచ్చాడు సంజీవరావు.

వాతావరణం నాలుగున్నరయింది. అందరూ సర్దుకుంటున్నారు ఆఫీసరు బయటికొచ్చారు. సంజీవరావు ఇంకా లేవలేదు. "సంజీవరావ్! టెలిగ్రామొచ్చిందట!" అఫీసరు అడిగారు. "అవునండి" ఏదీ చూపనీ "వొణుకుతూ అందించాడు సంజీవరావు." చదివింతర్వాత కొంసేపు ఆశ్చర్యంగా అతన్ని చూసి వెళ్ళిపోయాడు ఆఫీసరు. "అయిదయిందండి." నవ్వుతూ చలమయ్యా చెప్పాడు. దగ్గిరకొచ్చి "ఫైళ్ళు పట్టి చంకలో పెట్టుకుని అనుసరించాడు సంజీవరావు." "పాపం! శంకరానికి సెలవివ్వకపోవడం అన్యాయమండి. ఏమనుకోకుంటే ఒకటి చెబుతానండి." "చెప్పు చలమయ్యా! ఎందుకనుకుంటాను." "నేను నమ్మలేదుగాని ఇదంతా మీరు చేయించిందే ననుకుంటున్నానండి."

సంజీవరావు ఒకనిముషం పేపు అయోమయంలో పడాడు: ఏం చెప్పాలో తోచలేదు. అప్రయత్నంగా జేబులోంచి "టెలిగ్రాం తీసి అతని చేతిలో పెట్టాడు. నిశ్శబ్దంగా తలవొంచుకుని అతనిపక్కనే నడిచాడు.

"చలమయ్యా! ఎంత మంచిగా ఉండాలని ప్రయత్నించినా, మనిషి చెడ్డవాడుగానే పరిగణింపబడటానికి కారణం?...ఇదే...వేధిస్తున్నదయ్యా. నన్ను...బరువుగా బాధగా ధ్వనించిన ఈ మాటలికి చలమయ్య జాలిపడ్డాడు. అంతకంటె ఏం చెయ్యాలో తోచలేదు అతడికికూడా. కొంతదూరం నడిచి సెలవు తీసుకొని చలమయ్యా వెళ్లిపోయాడు.

రోడ్డు పక్కగా నడుస్తున్నాడు సంజీవరావు అతని మనస్సు అల్లకల్లోలంగా ఉంది. రయ్ మంటూ దూసుకొచ్చిందో టాక్సీ. ఎవరో పక్కకి లాగారు హఠాత్తుగా సంజీవరావుని. బ్రేక్ పనిచెయ్యకపోవటంవలన అది పక్కగా దూసుకెళ్లి ఇసకలో పడుకున్న కుక్క మీదుగా వెళ్లింది "కుయ్యో" మని బాధగా అరిచి కుక్క అప్పటికప్పుడే ప్రాణాలు వొదిలింది. అప్పటికే కారు మైలుదూరాన అదృశ్యమయింది, ఎవరికీ పట్టనట్లు జనం ఎవరిదారిన వారు పోయారు.

కొంచెంలో తప్పిందిగాని లేకపోతే తను కూడా ఇల్లాగే...ఇహ ఊహించుకోలేక పోయాడు సంజీవరావు తరువాత ఏమయితే ఎవరికి గావాలి?

బరువుగా ఫైళ్ళు దించి తలుపు తీశాడు సంజీవరావు. ఒక ఉత్తరం జారి కిందపడింది. తమ్ముడు పరీక్ష పోయిందట. ఏం చెయ్యాలన్నయ్యా?" అని రాశాడు దీనంగా.

ఎనిమిదింటికి హోటలునించి కారియరు వొచ్చింది. అన్నం సహించలేదు. నీరసంగా కుర్చీలో కూర్చున్నాడు ఫైళ్ల ముందు. పని కొలిక్కొచ్చేప్పటికి రాత్రి ఒంటిగంటకొట్టింది,

బడలికగా నడుం వాల్చాడు. నిద్ర పట్టలేదు. పాడు ఆలోచనలు. కలత నిద్ర. సరస్వతి పిల్లలు శంకరం అఫీసుపని!

ఇదీ 'నిన్న!" ఈ "నిన్న" వొద్దనుకున్నా సంజీవరావుని వొదలిపెటలేదు. నిమ్మ అను మీదినుంచి వో మంచుబిందువు రాలి కంటి మీద పడింది చల్లగా. అయోమయంగా కూర్చుండిపోయాడు సంజీవరావు కాఫీ తెచ్చి ఇచ్చాడు రాఘవయ్య. రుచిగావుంది. మనస్సు ప్రశాంతంగా ఉంది. ఎందుకో తనకే తెలీదు. స్నానం చేసి ఫైళ్ళు సద్దుకునేప్పటికి తొమ్మిదయింది. ఆఫీసుకి బయలుదేరబోతూండగా వీధి తలుపు తెరచుకొని చలమయ్యా, శంకరం వొచ్చారు.

"మిమ్మల్ని తప్పుగా అర్థం చేసుకున్నానండి...చలమయ్యగారు అంతా చెప్పారు." తల వొంచుకుని అన్నాడు శంకరం. నవ్వొచ్చింది సంజీవరావుకి. "ఫరవాలేదు అపోహ పడటం మానవనైజం. తెలుసుకున్నావు అది చాలు. నాకు తృప్తిగా ఉంది."అని కాఫీలు తెప్పించాడు సంజీవరావు. ముగ్గురూ తృప్తిగా కాఫీ తాగారు.

"నిన్న ఇతను బయలుదేరవలసిన బండి తప్పించుకుంది. చాలా ప్రమాదం జరిగింది. అదృష్టవంతుడు శంకరం" అన్నాడు చలమయ్య. "అంతా విధి విధానం" అన్నాడు సంజీవరావు

ముగ్గురూ కలిసి ఆఫీసుకు బయలుదేరారు. "టెలిగ్రామ్స్ సార్!" అన్నాడు పోస్టు

నారసింహ లేహ్యము
బంగారుతో చేరినది. మేహము, నిశ్శక్తి, నిస్సత్తువ వగైరా హరించి బలము రక్తవృద్ధి కల్గించును. 20 తు డబ్బి రు. 3-8-0. పోస్టేజి రు.1-1-0
పి. సి. వి. అండ్ కంపెనీ ఆయుర్వేద సమాజం, పెరిదేపి (PO) నెల్లూరుజిల్లా.

ఆయుర్వేదౌషధములు.
శాస్త్రీయముగాను నమ్మకముగాను తయారుచేయు సంస్థ.
వేంకటేశ్వర ఆయుర్వేదనిలయం.
చింతలూరు.
ఆలమూరు పోస్టు ★ తూర్పుగోదావరిజిల్లా.
ఆంధ్రదేశమందంతటను బ్రాంచీలు, ఏజన్సీలు కలవు.
హైదరాబాదు బ్రాంచి 712, సెంట్రల్ బ్యాంక్ బిల్డింగ్సు.
సికింద్రాబాదు బ్రాంచి : 7-2-148 హిస్సామ్‌గంజి పాత పోలీసుస్టేషను ఎదుట.

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక : బాలసంఘం

ఉగాది ప్రత్యేక సంచికలో రచనలపోటీ

మార్చి 5 వ తేదీలోగా రచనలు మాకు చేరాలి.

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక "బాలసంఘం" సభ్యులకు మూడవసారిగా రచనలపోటీ ఏర్పాటు చేస్తున్నాము. పోటీ ఫలితాలు శార్వరి ఉగాదికి వెలువడే (30-3-60) వారపత్రిక ప్రత్యేకసంచికలో ప్రకటిస్తాము. రచనలకు గడువు తేదీ 5-3-60.

ముఖ్య విషయాలు

ఈ క్రింది విషయాలు జాగ్రత్తగా చదివి మీరచనలుపంపండి:

1. ఇప్పటివరకు సభ్యత్వపు కార్డులు అందినవారుమాత్రమే పోటీలో పాల్గొనాలి.

2. రచనమీద సభ్యుని పూర్తిపేరు, చిరునామా, సభ్యత్వపు సంఖ్య, పుట్టిన తేది, A వర్గమో, B వర్గమో స్పష్టంగా వ్రాయాలి.

3. ఈ ప్రక్కన ఉన్న "కూపన్"లో సభ్యులు వివరాలన్ని జాగ్రత్తగా నింపి, కత్తిరించి, రచనకు జతచేసి పంపాలి. కూపన్ జతచేయని రచన పోటీకి స్వీకరించము.

4. రచన చక్కగా విడివిడి అక్షరాలతో, దూరపుపంక్తులలో కాగితానికి ఒకవైపే వ్రాయాలి. అరటావుమించకూడదు.

5. రచన పంపే కవరుమీద ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక "బాలసంఘం పోటీ రచన" అని వ్రాయాలి.

6. సభ్యత్వపు కార్డులలో ఏ వర్గానికి చెందినట్లు ఉన్నప్పటికీ వచ్చే ఉగాది (28-3-60) నాటికి సభ్యుడు లేక సభ్యురాలు పదేళ్లు దాటినట్లయితే A వర్గానికి చెందినట్లు, పదేళ్లలోపే ఉన్నట్లయితే B వర్గానికి చెందినట్లు గ్రహించి అదేవిధంగా కూపన్ పూర్తిచేసి, ఆయావర్గానికి పెట్టిన పోటీలోనే పాల్గొనాలి. 15 ఏళ్ళు దాటినవారి సభ్యత్వం రద్దయిపోతుంది గనుక, వారు పోటీలో పాల్గొనవీలులేదు.

7. మార్చి 5 వ తేదీ తరవాత వచ్చేవాటిని పోటీకిస్వీకరించము. పోటీలో చేర్గని రచనలు తిప్పిపంపటం సాధ్యంకాదు. నుక స్టాంపులు పెట్టవద్దు.

8. A వర్గం పోటీకి ప్రథమ ద్వితీయబహుమతులు. B వర్గం పోటీకి ప్రథమ ద్వితీయ బహుమతులు ఇస్తాము.

9. బహుమతుల విషయంలో అంతిమనిర్ణయం పోటీ నిర్వాహకులదే. ఈ విషయమై ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలకు అవకాశంఉండదు

పోటీ కూపన్

సభ్యులు తమ రచనలకు దీన్ని జతపరచాలి.

వర్గము	...	A లేక B
సభ్యత్వపు సంఖ్య	...	
సభ్యుని లేక సభ్యురాలి పూర్తి పేరు		
పుట్టిన తేదీ	నెల	సం॥
తరగతి లేక ఫారము	...	
పాఠశాలపేరు ...		

పూర్తి చిరునామా

పోటీ విషయాలు

A వర్గం సభ్యులకు

"నేను చేసిన మంచిపని"

(రచన ఒక అరటావుకు ఒకవైపు మించకూడదు)

B వర్గం సభ్యులకు

"నాకు ఎక్కువ ఇష్టమైన వ్యక్తి"

(మీ బంధువులలో అంటే తండ్రి, తల్లి, అన్న, అక్క, మామయ్య, బాబయ్య మొదలైనవారిలో ఎవరంటే మీకు ఎక్కువ ఇష్టమో, ఎందుకిష్టమో వ్రాయండి. ఒక అరటావుకు ఒకవైపుకుమించకూడదు)

వెలుగునీడలు

జమాను, చలమయ్య, శంకరం చెరొకటి అందుకొని చించారు. "సరస్వతీ...డెలివర్డ్ బాయ్...సేఫ్" అని చదివాడు చలమయ్య. "ఎగ్జామ్...మిస్టేక్...పాస్...హాపీ..." అని చదివాడు శంకరం. వొకటి మామగారి నుంచీ, రెండోది తమ్ముడినుంచి.

పంజీవరావు గాలిలో తేలిన ట్లయిపో యాడు. ఇద్దరిభుజాలమీదా చేతులేసి "నన్ను మీతోటి మనిషిగా అర్థంచేసుకోండి. నేను మీ స్నేహితుణ్ణి." అన్నాడు. "ఆ సంగతి మాకు తెలుసు. కాకపోతే తెలీక అవాహా పడతా అప్పుడప్పుడూ" అన్నాడు చలమయ్య. శంకరం సిగ్గుగా తలొంచుకున్నాడు.

ఆ మధ్యాహ్నం ఆఫీసుకో ఆఫీసరుపిలిచి "నీ క్షేమసమాచారం నాకు తెలీకంలేదు. ఇన్నాళ్లూ నిన్నర్థం చేసుకోలేకపోయాను. ప్రమోషన్ లిస్టులో నీ పేరు మొదట వేస్తున్నాను. నాకు చాలా సంతోషంగా ఉంది, ఎందుకంటే నేను చేస్తున్నది నా విధ్యుక్త కర్తవ్యం కనుక" అన్నాడు.

పంజీవరావుకి ఏమనాలో తెలీలేదు. చీకటి వెలుగుల్లో తికమకపడి "జీవితమే ఇంత" అని గొణుక్కున్నాడు తనలో. ★